

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114231594
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7114231594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú Q. O. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na návrh otca Z. O. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v C. na G. E. č. XX za účasti matky C. O. nar. X.X.XXXX bývajúcej v C. na ul. J. č. XX zastúpenej JUDr. Adrianou Chymčákovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Humenskej č. 8 v konaní o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3.3.2015 č.k. 21P 208/2014-31 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a vyhovel jeho návrhu na zníženie výživného. Poukázal na to, že došlo k zmene pomerov na jeho strane v tom, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na maloletého syna M. a aj z toho dôvodu, že matka maloletej porušila ústnu dohodu o splácaní úveru po 100 € mesačne, ktorý vo februári 2011 prestala splácať a ktorý je predmetom vyporiadania BSM podaného na Okresnom súde Košice I. Poukázal na to, že predchádzajúca úprava výživného bola v roku 2010, kedy na čas po rozvoде bol zaviazaný prispievať na maloletú 70 € mesačne z priemerného mesačného príjmu 669,38 €, pričom ďalšiu vyživovaciu povinnosť v tom čase nemal a matka maloletej splácala polovicu hypotekárneho úveru 110 €. V roku 2014 bol jeho priemerný mesačný príjem 784,46 €, teda sa mu zvýšil v priemere o 120 €, pričom mu pribudla vyživovacia povinnosť a matka maloletej prestala splácať polovičku úveru. Poukázal na to, že od predchádzajúcej úpravy výživného došlo aj u matky k zvýšeniu jej príjmu z 529,52 € na 658,58 €, t.j. nárast o 130 € bez ďalšej vyživovacej povinnosti a splácanie polovičky úveru. Uviedol, že jeho terajšia partnerka je zamestnaná, dosahuje príjem, avšak má aj ďalšieho maloletého syna O. B., nar. X.XX.XXXX. Poukazoval na to, že matka maloletej žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí poberajú starobný dôchodok. Špecifikoval svoje mesačné výdavky v sume 740,32 €, z čoho uhradza nájomné, plyn, elektrinu 118 €, nájomné kde býva 120 €, daň za jeho byt 1,47 €, smetie 2,61 €, hypotéku spláca v sume 220 €, stavebný úver 92,12 €, telefón 40 €, cestovné 20 €, úrazová poisťka na poistenie úveru 53,71 €, poisťka u zamestnávateľa 2,41 € a výživné v sume 70 € mesačne. Z uvedeného dôvodu preto žiada, aby odvolací súd znížil výživné zo 70 na 30 € mesačne.

Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že splácanie úveru nezapríčiňuje zmenu jeho pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre maloletú. K odvolacím námietkam otca konštatuje, že jeho tvrdenia neobstoja, pretože príjem otca od predchádzajúcej úpravy výživného sa zvýšil a pokiaľ otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k synovi, vyživovaciu povinnosť k nemu má aj jeho matka, ktorá je zárobkovo činná a tiež má voči nemu zákonnú vyživovaciu povinnosť. Súd prvého stupňa dôsledným porovnaním pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výživného so súčasnými pomermi správne konštatoval, že odôvodnené potreby maloletej od predchádzajúcej úpravy výživného sa zvýšili, pretože o výživnom súd naposledy rozhodoval rozsudkom zo dňa 21.6.2010, kedy maloletá navštevovala materskú školu, mala 6 rokov a v súčasnosti je 11-ročná a žiačka základnej školy. Matka maloletej v prevažnej miere zabezpečuje výkon rodičovských práv a povinností aj osobnou starostlivosťou, zo svojho príjmu dopĺňa zdroj jej výživy na hranicu jej odôvodnených potrieb, pretože maloletá je vo veku intenzívneho fyzického rastu a duševného dospievania, kedy je všeobecne známou skutočnosťou, ktorú v zmysle ust. § 121 O.s.p. netreba dokazovať, že ich odôvodnené potreby sú značne zvýšené. Preto odvolací súd je toho presvedčenia, že zvýšený príjem otca nepochybne zistený súdom prvého stupňa je dostatočný na uspokojovanie jeho vlastných potrieb v rozsahu bežného štandardu aj s prihliadnutím na to, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, a preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký životný štandard umožnil aj maloletej formou výživného. Odvolací súd dospel k záveru, že zníženie výživného pre mal. Q. by znamenalo posunúť zodpovednosť otca za zdravie a život dieťaťa na matku (druhého rodiča), ktorá sa osobne stará o maloletú a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči nej na hranici svojich možností, čo by bolo nepochybne v rozpore so Zákomom o rodine, morálkou, ako aj spravodlivosťou. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.